

21/ III d. I

Den 15 Juni 1875.

Goda Emelie!

Da jag nu åter är här ensam i min tygthet, begagnar jag tillfället att tacka Dig för sednaste brev. Fru Boman glömde att låta mig veta när hon reste, annars skulle du med henne fått rosenröd pelargonie. Jag har satt ett skott för Dig, så se om det går. Fru Wallgren lofvade mig ett, emedan jag då ej fann något sådant på minsk; men detta nu satta tog jag sedan ändå och bortskar knoppen. Vet dock ej om ett sådant vill gå till.

Punenberg har varit i allmänhet mera pigg och ky den na tid. Jag räddar emot Göden som spelade för honom länge och väl. Hvad jag gärna hade uthytt min plö viol harpan der jag dock hörde obetydligt och gifvit Dig den i stället. Hvad som vi dock sednare varit litet börjande öfver, var att Rbg gaf Göden den intressanta te biten af original fändikarna, det vill säga ^{det} Chinin pulver papper hvarpå han hade skrifvit "Konungen" och "Fältmarschalcken".

Minette Boman sade dig ha särdeles nött och trefligt i Ditt hem, blott Du ej vore så ensam och utan grannar. Nötte det nu helst bli varmt efter reparationerna,

3/

med Konstruerken och berömt mycket.

Ludvig och Hanna vänta vi nästa vecka, Fredrik möjligen i afton. Rask skall han sett ut i Upsala vid studentmötet, men gvar dröjde i Stockholm par dar efter de öfriga Finnarne.

Mätte nu ej sommarn bli Dig ^{allt} tom då Du ej kom att resa. Mellins sägas ju komma att flytta snart till Kiala, dit kommer Du väl då och, och då säkert till Borgå. Äfven från Boe är det ju nära hit.

Ja, nog hade jag gerna tagit några sättquistar som Du vänligen bekuder, men det börjar väl ren bli för sent på året, de gå så lätt ut om vintern sen. Lady Wellington berömdes ofantligt af Minette. Rbg lefver nu för liljeconvaljer, men skär ej ha doften inne, de föras dagligen då och då in till honom.

Ja det är ju det ledsamma med platen för Walters Apollogrupp, att den utom dålig dager, står så att den lider af att öfverskyglas af antikens mästerverk, något som ej ens Thorwaldsens verk talte vid, utan att förlora sig.

Dragligast för Dig att vara så ensam, är väl dock nu denna vårens tid. Hopplas Du nu är helt rask äfven åter.

Låt nu snällt höra af Dig, huru du lefver och trivas.

2/

så får Du ersättning, för tråket med dem.

Mina dottrar Edith, Gabriella och lilla Ester ha vi nu haft här en tid, Edith med barnet kom fört dröjde ungefär halfannvecka, under tiden kom Gabriella, de deremot några. Där längre och för i går morgon ^{se fönt} Ester till H. fors. Hannes hitföjde Edith och afkemtade henne åter. Hon är ganska krasslig nu för tiden, stackars min späda Edith. Ester är en liten söt unge. Gabriella synes mig på allsätt snäll och bra. Ser ut som en frisk och flyttig rosp och ovanligt utbildad både till kropp och själ för sin ålder, så att hon derigenom ej förefaller så alldeles ung mot Lorens som hon i själva verket är. Mycket fäit vid honom tyckes hon vara och han säges vara svärligen kär. Gud gifve dem allt godt, nog ser nu allt bra ut.

Edith är mycket bekymrad för hur det länge är skall gå för henne, då hon nu skall lefva skild från Hannes, som måste resa utrikes i anledning af den profession han efter mycket trökan slutligen sökt. Tvingt blir honom att lämna de sina och sin mycket goda ställning i H. fors. Mätte han nu sen ej göra att detta i fåfänga —

Från Lina hade jag nys brev. Hon berättar att enke Drottning Josefina af Sverige-Norge besökt Bojesons och Walters atelierer, varit särdeles vänlig och enkel, och visat sig mycket belåten.

4/ Runeberg sänder sina hälsningar.
Din gamla vän
Fredrika Runeberg

